

skal købe Bøger til Konfirmationsgaver. — Man kan spare sig al Grublen over hvilken Bog, der passer til Lejligheden. — G. B. N. F. har truffet Valget, idet Forlaget har udsendt 2. og sidste Bind af den nye Udgave af A. Fabricius *Danmarkshistorie*. — Dermed foreligger et nationalt Værk, som enhver *dansk Dreng og Pige kan have det rigeste Udbytte af at eje*, og som det ikke mindst i disse Tider kan være godt for dem at fordybe sig i. —

Værket, der er gennemset af Forfatterens Søn, Dr. phil. *Knud Fabricius*, er overdaadigt illustreret, og faas saavel heftet, som smagfuldt indbundet.

Man føres op til saa sene Begivenheder, som Junigrundloven 1915. — Dens Indhold refereres ikke, men vi savner dog en Bemærkning om, at Danmark den Dag, som det andet skandinaviske og det tredie europæiske Land gav sine Kvinder politisk Borgerret. — Uanset hvilken Indflydelse denne Reform faar, — dens Indførelse er dog en fædrelands-historisk Begivenhed. —

For dem, der søger mindre Bøger, findes der overordentlig fikse og billige Miniaturudgaver i »Kartonage« af den populære *Cornelia Levetzows* smaa Fortællinger, samt *Runebergs* dejlige Fændrik Staal i *Valdemar Rørdams* Oversættelse, og med de

ret svage, stærke Køn. Foruden at Mændene paadutter os Mangel paa Ansvarsfølelse, paastaar de ogsaa, at vi ikke har de samme stærke Lyster og Lidenskaber som de. Kære Mænd! Derom kan I aldeles intet vide. I kan ikke tale med om, hvad der foregaar i en Kvinde. Men vi har lært at beherske os, og vi føler det som det smukkeste, rigtigste, ja som vor Pligt at være sunde og stærke. Vi føler vort Ansvar.

Var det mon ikke godt, om vi, der tror paa Opdragelsens Magt, arbejdede henimod, at Piger og Drengene blev opdraget under samme Synsvinkel med samme Forpligtelser for Øje. Den store Forskel mellem Kønnene er ikke mere saa stor, Udviklingen bærer mer, og mer bort derfra.

Udadtil har Manden regeret Verden, men Kvinden har indadtil bygget Samfundet og bevaret det. Nu skal de begge herske og bygge, saavel udadtil som indadtil, og begge bære Byrderne. *Eline Hoffmann.*

kendte smukke Edelfeltske Illustrationer.

Sætter man Pris paa de hyggelige, underholdende, lidt brede, amerikanske Romaner, da har Bogforlaget »Dania« *Louisa Alcotts* fortræffelige Bøger at byde paa. — De er billige og er net indbundne. Blandt dem findes den smukke Fortælling »Little Women« (Unge Kvinder), som Forfatteren slog igennem med.

En kort Bemærkning.

—o—

Idet jeg takker for Optagelsen af mit Stykke »Lad os skilles«, beder jeg om Plads for et lille Gensvar til G. L.

Nej, jeg har aldrig anset Dansk Kvindesamfund for en Valgretsforening, for hvem Valgretten er Maalet; jeg ved nok, at Valgretten er Midlet, og at der er meget tilbage, før vi naar Maalet, den fulde Ligestilling. Men jeg mener, at naar vi nu har dette Middel (Valgretten), saa er Kvindeforeningen ikke mere saa nødvendig, thi den er jo ogsaa et Middel. Jeg mener derfor, at vi skal »lade vort halvfærdige Hus staa, som det staa«, og flytte ind i det store Hus, hvor Mænd og Kvinder sammen skal arbejde ikke alene for Kvinders Ret, men for Menneskeslægten Lykke.

Forøvrigt mener jeg ikke, at Kvinders Frigørelse er »Kvindens eget Værk«, end mindre nogen Kvindeforenings, lige saa lidt som Bøndernes Frigørelse i sin Tid var Bøndernes eller som Husmandsstandens Rejsnings er Husmandsforeningens Værk. Jeg mener, at det altsammen er en Følge af den demokratiske Bevægelse, der er gaaet over Verden og er trængt igennem til alle Samfundslag og vakt Kravet hos dem om Frihed og Selvstændighed. Men naturligvis har Kvindeforeningerne været en stærk og uundværlig Støtte for Kvindernes Frigørelse.

Gyrithe Lemche mener ikke, at vi kan undvære denne Støtte, men jeg tror, vi kan; hvem af os der har Ret, vil Tiden vise.

Men dersom nu nogle af os melder os ud af D. K., fordi vi finder det rigtigst, saa haaber jeg, at vi, om end G. L. betegner os som »de løse Avner«, der »spredes for Vinden«, dog ogsaa uden for Foreningen skal arbejde for Kvinders fulde Ligestilling, og det bedste Middel hertil, mener

jeg, er at stræbe at udfylde sin egen Plads i Familie, Samfund og Stat.

Aars, den 1. September.

Marie Thulesen Jakobsen.

Svar paa ovenstaaende.

Selvfølgelig er Kvindernes Frigørelse ligesaa lidt som enhver anden Reform et isoleret Fænomen, men staar i Forhold til og Vekselvirkning med Samtidens andre Bevægelser; men i den Forstand er den Kvindernes *eget Værk*, at den er baaret frem af Kvinder lige fra første Begyndelse og til denne Dag, ganske som Bondestandens Frigørelse er baaret frem af Bønder, Husmændenes af Husmænd, Arbejdernes af Arbejdere o. s. fr.

Men baade Bønder, Husmænd og Arbejdere har forstaaet, at Vejen videre kun gaar gennem en stærk og vel bygget Organisation, thi kun gennem en saadan sikrer man sig mod at tabe det en Gang vundne. Saaledes tænker ogsaa Kvindebevægelsens Ledere, derfor svigter de ikke deres Sag i dette Øjeblik, som maaske er mere kritisk end noget tidligere, fordi Fristelsen til at lægge sig hen at sove paa de høstede Laurbær er større end nogensinde.

Men som sagt, lad kun Avnerne flyve, at vi kan faa den tunge, rene Kærne i Hus.

Gyrithe Lemche.

Dronning Margrethe-Statuen.

—o—

Da Tanken om en Dronning Margrethe Statue synes at vinde mere og mere frem, synes jeg, det kunde være paa Tide at drøfte, hvorledes man paa værdigst og smukkest Maade kan sætte Dronning Margrethe et Eftermæle, som for sene Slægter kan vidne om hende som Dronning og som Menneske.

Tanken om en Statue af Dronning Margrethe har mit fulde Bifald, — Grunden er det vist overflødigt at komme frem med; men jeg vil nødig have hende siddende paa en Hesteryg, som der har været paa Tale. Det er dog næppe paa den Plads, hun i Fortiden har sejret, eller paa den Plads, vi i Fremtiden kunde ønske at vinde frem.

Kunde hun ikke faa Lov at være saa meget kvindelig, at hun f. Eks. blev anbragt siddende i sin Tronstol, eller vilde det være umuligt for en